

Gestió ambiental > Gestió de recursos hídrics |

DESSALADORA DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (EL PRAT DE LLOBREGAT) (2006)

Marta Sánchez

El 2006 s'adjudica l'execució del projecte i les obres de la dessaladora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Càlculs preliminars de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que l'entrada en servei de la dessaladora gairebé no afectarà el preu final dels consumidors de l'aigua de l'AMB. D'altra banda, es preveu que aquesta nova infraestructura juntament amb la resta d'actuacions previstes per a incrementar el subministrament d'aigua a l'AMB permetran reduir el volum d'aigua que es transvasa del riu Ter cap a l'AMB de 180-190 hm³/any a 130-140 hm³/any.

Antecedents **2005**

L'any 2005, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va presentar un pla alternatiu a la interconnexió de xarxes que preveia el **PLA HIDROLÒGIC NACIONAL (PHN)**, a nivell de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), amb el qual volia incrementar els recursos de l'AMB i millorar la qualitat de l'aigua per complir les directives comunitàries.

Entre els projectes previstos pel pla alternatiu, el 2005 es va presentar el projecte de la dessaladora de l'AMB, una de les obres consensuades entre la Generalitat i el govern de l'Estat com a alternativa al projecte de transvasament de l'Ebre. El Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) va anunciar que s'ubicaria en uns terrenys annexos a la depuradora d'aigües residuals del Baix Llobregat. Aquesta dessaladora i la de Blanes havien d'aportar una setena part del cabal que es consumia a l'AMB per a evitar la sobreexplotació del Ter. Tot i així, segons el projecte previst, la dessaladora podria aportar quasi una tercera part del consum dels municipis de l'AMB servits per Aigües de Barcelona (Agbar). Això va suscitar les crítiques de les companyies subministradores, ja que aquest fet repercutiria en les tarifes. Malgrat tot, el projecte es va publicar al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE).

Es convoca el concurs per a adjudicar les obres de la dessaladora de l'AMB

El març de 2006, Salvador Milà (Iniciativa per Catalunya-Verds, ICV), conseller del DMAH, va convocar el concurs per a adjudicar la construcció de la dessaladora del Baix Llobregat. L'execució del projecte i les obres es van adjudicar al desembre a la Unió Temporal d'Empreses (UTE) formada per Agbar, Dragados i Dégrémont (Suez).

La dessaladora de l'AMB seria la més gran d'Europa en termes de volum d'aigua tractat (produiria el 15% del consum domèstic d'aigua a tot Catalunya). El seu objectiu principal era millorar la qualitat i la garantia de subministrament a l'AMB (incrementaria un 24%) i reservar cabals per als rius. Es preveia connectar-la a la Central Distribuïdora de la Font Santa, a Sant Joan Despí, per reforçar l'abastament regional amb les connexions previstes amb la planta potabilitzadora d'Abrera, la central distribuïdora de la Trinitat i la xarxa d'Aigües de Barcelona (Agbar).

Del pressupost total (238 MEUR), un 75% procedirien dels Fons de Cohesió de la Unió Europea (UE) i la resta d'Aigües Ter-Llobregat (ATLL), que gestionaria la planta i la inversió amb la venda d'aigua a les companyies subministradores.

Actuacions per a minimitzar l'impacte ambiental

Al març, el DMAH va anunciar que la declaració d'impacte ambiental (DIA) de la dessaladora preveia, entre altres, l'adquisició de terrenys adjacents per declarar-los zona d'especial protecció d'aus (ZEPA).

La planta no incorporaria cap font pròpia de generació d'energia renovable per cobrir el consum que requeria (35 MW, un 30% més que la requerida per traslladar l'aigua des d'un altre indret) i estaria connectada a la xarxa d'alta tensió de 200.000 volts. Jaume Solà, gerent de l'entitat de Medi Ambient de l'AMB, preveia que això es traduiria en un cost de 0,35-0,40 €/m³, davant dels 0,25 que costaven llavors l'obtenció i el tractament que realitzava l'ATLL. Segons càlculs preliminars de l'ACA, publicats al març, l'entrada en servei de la dessaladora gairebé no afectaria el preu final que pagaven els consumidors de l'aigua de l'AMB, que llavors era d'uns 1,15 €/m³, ja que pagarien una quantitat mitjana al marge de l'origen de l'aigua. Malgrat tot, a l'octubre, Àngel Simó, conseller delegat d'Agbar, volia pujar el preu de l'aigua abans de 2009 per cobrir les inversions de l'obra. ATLL, responsable de pujar les tarifes, va

respondre que el preu de l'aigua només apujaria per poder finançar el 25% de les obres, finançat amb diners d'ATLL.

Context d'abastament a l'AMB

Al maig, la Generalitat preveia que l'aplicació de la Directiva marc de l'aigua de la Unió Europea (UE), que defensava l'homologació de les tarifes per fomentar-ne el consum responsable, triplicaria el preu de l'aigua en deu anys. En aquells moments, a l'AMB el metre cúbic d'aigua es pagava a poc més d'1 € (francesos i alemanys en pagaven uns 3,5 de mitjana). El cost dels tractaments per a reduir la salinitat de l'aigua o descontaminar-la amb nitrats era d'uns 4,5 €/m3.

Al juny, Francesc Baltasar (ICV), nou conseller del DMAH, va plantejar reduir a 130-140 hm3/any el volum d'aigua que es transvasava des de l'embassament de Sau, al riu Ter, cap a l'AMB (180-190 hm3/any), amb l'entrada en servei de la dessaladora del Llobregat i la resta d'actuacions previstes per a incrementar el subministrament d'aigua a l'AMB (ampliació de la dessaladora de la Tordera, increment dels aprofitaments de les aigües subterrànies de la conca del riu Besòs, etc.).

A l'octubre, Baltasar va inaugurar les obres realitzades per a millorar l'abastament d'aigua potable a Barcelona, el Vallès i el Maresme, que incloïen alguns trams de la nova canonada que serviria per a desdoblar la conducció que anava des de la planta del Ter fins a la de la Trinitat, i també la millora de la xarxa d'abastament fins a Granollers i Montmeló. Es preveia que quan s'acabessin les obres la instal·lació abastaria 4,5 milions de persones.

Dessaladora de Blanes

A final d'octubre, la dessaladora de Blanes va quedar fora de servei a causa d'un fort temporal marítim. Durant l'aturada d'uns quinze dies, el subministrament d'aigua potable als catorze municipis del Maresme i del Baix Empordà afectats es va realitzar amb cabals de l'aqüífer de la Tordera.

L'alcalde de Blanes, Josep Marigó (Partit dels Socialistes de Catalunya, PSC), va afirmar que amb els temporals que hi havia a la població, el millor que es podia fer era retirar les instal·lacions del delta, tal com ja va demanar quan era el cap de l'oposició. L'any 2002, tots els partits menys Convergència i Unió (CiU) ja van advertir que hi hauria problemes amb la instal·lació elèctrica a causa dels temporals.

Al març, Milà va anunciar que les obres de construcció de la dessaladora del Prat de Llobregat s'iniciarien el gener de 2007 i que s'inauguraria el gener de 2009.

Més informació

www.atll.net/SharedDocs/Anunci53D289.pdf

www.mma.es/secciones/agua

www.boe.es/boe/dias/2006/04/21/pdfs/B04171-04171.pdf

